

ראה גם ←
שעת סיפור

חושיות

מחל טוב... מחל טוב

*** ימי הולדת ***

15.11. טל פלמה
ענת פלמה
שרון וינשטיין (נכדה - אדלשטיין)
איתי דויל (נכד - א.חצור)

16.11. דוד קולט
קרול לופוב

17.11. אלה פרחי (נכדה - וטרמן)

18.12. הרבי ג'קסון
ליאונה גולן
רונן פורסטר
טבע סולומון (נכד)

19.12. שאול איסטון
יפעת ויסבקר
גל עתיר (נכד - ר.מנדזיגורסקי)

20.11. שושנה קרופר
דוד תלם
תום ליפשיץ (נכדה - עדר)
מיקאלה בלוק (נכדה - בן-חיים)

15.11. צילה וויקטור בן-דשף
נעמי ספר והרי ניר

20.11. ג'וליה ואריה ניצן
שוש וזמי בן-צבי

~~~~~

Netrut Sherut.

נ ט ר ו ת ש ר ו ת

www.villageinn.co.il

homesite|the village inn|Kfar Hanasi

רות נאי

KIBUTZ
KFAR
HANASI
היבוס בפר הנשיא

חברים, אם רוצים או לא, אנחנו כפר הנשיא על המפה!

האתר של כפר הנשיא כבר מקבל אלפי 'hits'.
כמעט כל יום יש e-mail מכל רחבי תבל.
ה'אירוח כפרי' קיבל הזמנות מאז שהכנסתי את הפרטים של ה-B & B
עוד מעט נתחיל להכניס את הערערים ועוד שירותים ומפעלונים
לפרסום באתר שלנו.
גם אולפן 'אורן' ואורחים עובדים מתקשרים.
בעתיד הקרוב תהיה כתובת E-MAIL במשרד הטכני שלנו.

הכוונה לקיים פגישת חברים בנושא 'כפר הנשיא לקראת 2000'.

קומוניקציה ו-internet.

רות נאי

המשך בעתיד הקרוב.

mimaxdesign, internet research & webpage design

מה נשמע?

* כביש אספלט נסלל כבר עד ל"מגרש הכדורגל" ליד הוללים, לפי הבטחת הקבלן, מיהרו לסיים את הסלילה לפני הגשמים שעליהם אנו מתבשרים זה מספר שבועות...

* איזה שולחן יפה הכינו בנגריה שלנו לחדר הישיבות (המרפאה לשעבר). אפשר לקיים שם המשך הדיונים של 'וואי פלנטיישן'.

* שתי בנות קטנות לא מוכרות הסתובבו בסביבת מגרש הכדורסל. כשראו בנות שלנו יושבות על המרפסת ניגשו אליהם. "סוף-סוף" אמרו. עד עכשיו ראינו פה רק בנים. אנוחנו מאשקלון ובאנו עם ההורים ללינה הכפרית שלכם. "התיישבו להם, ופטפטו על דא ועל הא ושני הצדדים נהנו."

22/11 - 23.11

"בעמק יפה בין כרמים ושדות
עומד מגדל בן חמש קומות"

כותבת לאה גולדברג. לי יש דווקא סיפור אחד המתחיל רע ונגמר טוב:

לפני כחודש ימים כל המכשירים החשובים של מרפאת השניים שבקו חיים! קשה לתאר ולהבין כיצד קורה דבר כזה ומה הוא עולל לעצבים של עיריית ינטיס...

מאחר ששריטה היתה בחו"ל, ישבנו עם קולין לטכס עיצה ודרכי פעולה.

ראשית פנינו למרפאת השן בדאש פינה לשוחח עם המנהלת על אפשרות מעבר לשם. קיבלנו אינפורמציה ושקלנו אותה פרק זמן, שבסופו החלטנו עליו בשליכה.

עיריית החלה באיסוף הצעות מחיר למכשירים השונים, ונסעה למקומות שונים לבדוק נתונים. נדמה לי שמיותר להכנס כאן לכל הפרטים, אך ראוי לספר איך הקומפרסור הגדול של מכון התערובת הושם במכבסה, והמכשיר משם הועבר למרפאת השניים, תוך חסכון ניכר בכסף (רעיון של טוני). נעשתה עבודת מסגרות ובנייה, והכל נוקה והוכשר לשימוש מחדש. עדיין על הפרק החלפת הכיסא ורצפת הלינולים הקרועה, כך ששלושת אנשי צוות רפואת השניים, בניצוחה של עיריית, יוכלו להמשיך לעבוד לטובת כולנו במקום המחודש.

כאן המקום להודות לכל החברים על הסבלנות בתקופה זו של כמעט חוסר אפשרות מוחלטת לקבל טיפול שיניים.

מה מוסר האשכל? אולי אין ואולי - שתמיד צריך לצפות לגרוע ביותר.

יעל שפרונג

תקציב משולב - אני בעד אבל...

עד מעט קט נגיע לשעת ההכרעה, לדגה הרמת היד. האם נסכים לתקציב המשולב או שנצביע נגדו? ישנו עד סוגיות שלא הוחלט עליהן, בעיות שלא נפתרו, נושאים שלא נידונו, פרטים שלא גוהצו. אבל, חזקה עלינו שנעבוד מנושא לנושא, נשאל, נדון, נדבר, נלבן ונבוד לבסופו של דבר תהיינה תשובות לדוב השאלות. אולי לא תשובות שתתפקנה את כלם כי זה כמעט בלתי אפשרי, אך תסתמן, אני מאמינה, דרך שאפשר יהיה לצעד בה ולחיות אתה. אני בעד, כי המצב כפי שהוא היום אסור לתת לו להימשך. זה כבר עשר שנים (או קצת יותר) שאני רואה את השיטה הקבוצית כשיטה שהיתה פעם נהדרת אבל היום היא לא נורמלית לחלוטין; שיטה שלא יוצרת מסיבציה לפרט להתאמץ ולפעול למען רמת חיים ואיכות חיים סבירה; שיטה שהחבר שימסובב על ריק ולעומת זה שתורם ממדצו וזמנו בלי חשבון - מקבלים אותו ותגמלו. ולמען הסר ספק - אני מדברת על חברים בריאים ובגיל העבודה ולא על חולים או פנסיונרים.

שיטה זאת נותנת לחבר מן השורה תקציב נמדוביות, כמעט על גבול השני, אך מצד שני מאפשרת זרימת כספים, שלפעמים נראית לעינו של החבר - בלתי מבוקרת ומה יעשה אותו חבר, שרוצה לכרד אם השמועות שסגישות לאזנו נכונות? עד כמה שידוע לי ועוד הבקורות אינה מספלות בנושאים כאלה.

ועוד: שיטה שכל כולה מבוססת על שוויון, אך השוויון הפך כבר מזמן ללעג לדש. להדגשת האבסורד ניקח לדוגמא את זה שמורח מבוקר עד ערב, בעבודה ובפעילות צבורית - וחי ממה שהמשק נותן - וליו שכנו, שאיש אינו יודע אם וכמה הוא עובד, אך חי על משמני ארץ, עם מכנית מעבר לפינה ונסיעות לחו"ל מפעם לפעם. אמר לי אחד הצעירים שעזב: לא אכפת לי שיש לו יותר למדוד שהוא עובד הרבה פחות מסני, אכפת לי שאין לי כל דרך לשפר את מצבי שלי וילדי יחיו תמיד בתור-דמה לעומת ילדיו.

אפשר בהחלט לומר שזו קסנוניות ו"הסתכלות בצלחת של השכר", אך כנראה שקסנוניות זו היא מנת חלקם של רבים. עובדה היא שבשנים האחרונות עזבו אותנו משפחות צעירות רבות, שלא ראו דרך להשיג את ה"עד קצות", ומשפחות אלה הן שהיו אמורות להיות עמוד התווך של הקיבוץ.

המסקנה: שיטת השיתוף, האכילה מאותה צלחת, כבר איננה מדשכת את הזר הצעיר, למדודות שתיאורסית היא הפתרון לבעיות השלם.

לסיכום: לדעתי השיטה כבר לא פועלת, ונדמה לי שחברים רבים מאוד, אפילו כאלה שמתקשים להיפרד מחלום נעורים על שלם חדש וצודק, בו הוחק יעזור לחלש, וגר זאב עם כבש - אפילו הם רואים שהגיע זמן להחליף מהלך לפני שניפול לתוהו.

אבל - התקציב המשולב מעורר פחד רב אצל רבים. אני שומעת אותם בשיחות לא מעטות. אחד הפחדים: מערכת המינהל הטרפחת וגדלה. יש לנו מנהלים ומנהלי אגפים שונים ואנו שומעים עד על מנהל אגף כזה ומנהלת אגף אחד שעמדים להוולד לנו. בעצם אלה תפקידים שמולאו בעבר, לפחות בחלקם, בפעילות אחרי העבודה, חברים רבים חוששים שכל המנהלים הללו יקבלו משכורות גבוהות, ומשור, ומחשב, וסיסות בלי הגבלה, ואשל, וימי עיון, ואולי רכב, צמוד או לא, וימי

ישלחו? כמובן האיש העובד. מספר המפרנסים שלנו קטן ביותר, ואם נצטרך לממן משכורותיהם והוצאותיהם הנילות של בעלי תפקידים רבים - מה ישאר? כמה שתגדל משכורת של בעל התפקיד כך יקטן תקציבו של החבר ומשפחתו כי הכל מגיע מאותה שורה.

לא מעט מאלו שדיברו איתי סעו נחוצות שלא יצביעו בעד התקציב המשולב בגלל סיבה זאת ובגלל הפער הצפוי בין המשכורות.

אז מה נעשה? כמו עכשיו לא טוב. כבר לא דופק. אבל גם ההצעה לתקציב משולב לא מבשרת טובות. אז מה - האם ניתקע באמצע ולא נוכל להתקדם? אני חושבת שלא. וזאת אני אומרת לאלה שחוששים מן השיטה החדשה. אנו יכולים לקבוע מראש. בצורה ברורה ובלתי ניתנת לשינוי שלוש חוקים:

1) כל משכורת של בעל תפקיד כ"ל, אפילו החשוב ביותר מביניהם, לא תעלה על יחס מסוים לשכר המינימום, שבינתיים צוין כ- 3200 ש"ח לנפש לחדש. ז"א, לדוגמא: משכורותיהם של מרכז המשק ומנהלת הקהילה לא תהיינה גבוהות מ- 3200 ש"ח (שכר המינימום) $\times 3$ לצורך הדוגמא. משכורותיהם של בעלי התפקידים האחרים תורגנה נמוך יותר, לפי חשיבות התפקיד וההשכלה או הנסיון של בעל התפקיד.

סיכום

2) כל משכורותיהם של בעלי התפקידים, הפונקציונרים, לא תעלוהו על אחוז מסוים מסייה תקציב הקהילה. כיכ כל טל ההוצאות שלהם, כולל אשל, נטיות, ימי עיון, החזקת רכב וכן כל הוצאה אחרת - גם סך כל אלה יהיו בגבולות קבועים וברורים מראש. ה- % האמור ייקבע לאחר התייעצות עם גורמים מוסמכים בנושא. קביעה כזאת תגביל את מספר בעלי התפקידים. אם יצמח לנו בעל תפקיד חדש - יצטרך לבטל תפקיד שכבר קיים, או לצמצם בהוצאות התפקידים הקיימים.

3) כל המשכורות תפורסמנה וכן יפורסמו ההוצאות הנילות. החבר הוא המשלם והוא זכאי לדעת מה וכמה.

אני חוששת שהצעת זאת תקוטט לפחות חלק מבעלי התפקידים. אבל מאוד ואני עוסקת מזה שנים בתקציבים בתעשייה, אני יכולה לזמזם בודאות שכל גוף קובע לעצמו, מראש, גבולות ברורים להוצאותיו בסטיפים שונים. אם לא נעשה זאת גם אנחנו, נמצא את עצמנו עם "פיו סירה הפוכה", שחלקה העליון כבר יקר ביותר. אז, דוגמא אחרת - כמו העם בישראל והכנסת, אלה למטה נאנקים בשכר נמוך ובצורך להצטמצם ולהזק את החגורה ואלה למעלה מטיפים לעצמם משכורות ומזמינים כרסאות מרפדות במחיר 3000 ש"ח הכרסא.

ברור לכל שאני מגזימה קצת, וזה לצורך המחשת המצב. אך חשוב שנקבע מראש שמנהלי הקהילה לא יוכלו להשתוות בהכנסתם האישית לדומיהם בשפיים, או מעברות, או גן-שמאל, אפילו הם משכילים ומוכשרים כמוהם. לדעתי אותה אישה צעירה וזליה רו או פוזן שצריכה לעבוע את המשכורות - לא היא שתקבע טופית "לפי מה שמשלמים באזור" כי אנו נחלים על גבולות למשכורות הבכירים.

אני מתכוונת להביא את הצעתי לדיון ולהצבעה בקלפי. אשמח לקבל הערות וחגובות.

1978

על שינוי ותקציב משולב
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

1. אנחנו, צוות השינוי, איננו קבוצת שרלטנים
שכל עניינם הוא איך לשדוד את הקופה למען עצמנו.

2. אנחנו חרדים, לא פחות מאף אחד אחר.

3. ישנם בקרבנו גם 'פנסיונרים', לא בטעות.

4. 'הפנסיונרים' הם (גם) הורי שלי.

בנושא הפנסיונרים: ניסינו להבטיח להם דמת- ואיכות-חיים דומה
למה שיש היום. דמת חיים אישית (כסף בכיס) לא גבוהה כלל, אבל
כוללת - זאת שכוללת את כל ההוצאות - גבוהה למדי.

מי שצריך לדאוג יותר מהפנסיונרים ומהצעירים הם בני גיל
הביניים, 40 - 50, שהקיבוץ הישן אינו מסוגל להבטיח להם את
מה שהנחנו כמובן מאלינו בעבר, והפנסנים החדשים מעמידים אותם
בעמדה נחותה.

אני שומע, בשולחנות ובאסיפות, שאלות כגון:
"הבנו כמה נקבל, אבל מה תהיינה ההוצאות?" או שאלתו של אדי:
"כמה יקבל זוג עם שלושה ילדים?"
נדמה לי שכולנו (גם אני, כן) מתקשים להבין את גודל ומהות
השינוי הנדרש.

תשובתי לשאלה הראשונה היא: "תלוי כמה נוציא. תלוי בכל אחד
כמה הוא יוציא."

ולשאלה השנייה: "תלוי ממה יתפרנסו."

הרעיון המרכזי הוא שהחבר אחראי הרבה יותר והקיבוץ אחראי -
לפרנסה השוטפת - פחות.
מתברר שלא 'עשינו את זה' כל כך טוב בשיטה הקיבוצית הקלאסית.
כנראה שלא כל כך טוב לקיבוץ ולא כל כך טוב לחבר. ולא נוכל להמשיך
לאכול את הרווחים (אם יש) ולחיות בלי שכל אחד יהיה אחראי בשלב
זה, הרבה יותר מבעבר, על קיומו היומיומי, ולכן על פרנסתו.

!!! עוד על שינוי ותקציב משולב !!!

עוד מילה קטנה אחת, ודי להפעם:
המושג "כמה אני שווה", או "אני שווה יותר" (וכמובן שלעולם לא
נשמע מישהו שאומר שהוא 'שווה' פחות) הוא מושג ריגשי ורגשני. זה
לא "כמה אתה שווה" אלא כמה משלמים לך. מי שמרגיש שהוא 'שווה'
יותר - קדימה, שישתכר יותר, ויזכיה.

בקשר למה הוא 'שווה' - זאת כבר שאלה אחרת לגמרי.

ג ד י שבת שלום ולהתראות,

ממ שק הילדים מוסריים...
=====

ביום שני בבוקר מצאנו את שני חמורינו קשורים חזק עם ראשיה
מאולתרת לדגליהם הקדמיות, וקשורים שניהם יחד. בגדר החי -
בצד מזרח נמצאה פריצה גדולה. משום-מה הגניבה לא הושלמה, אך
ההתראה ניתנה.

מעכשיו ניתן לג'אמו, כלב הזאב-דני הגדול, לשמור. בשעות החשיכה
כשהשערים נעולים, והפאב לא פתוח, הוא יסתובב חופשי בשטח משק-
הילדים, וישמור על החיות ועל הפאב. ג'אמו מאולף לתקוף. מי
שירצה להיכנס - שיתאם עם אבישי או עם אפרת אלמן.

- כלבת הזאב הצעירה, סואנה, ששמרה עד עכשיו בחי-בר, נפטרה
בשבוע שעבר ממחלה קשה. היא חסרה לנו.

- הגיוס לטיפול בוסתן גיא' לפני שבוע הוכתר בהצלחה מסחררת.
כאו הרבה משתתפים מכל הגילים, עבדו במרץ נדיר לשבת בבוקר,
ורשאירו את הבוסתן מעושב, נקי ומטופח. המדורות והכיבוד באוהל
היוו מוקד חברתי מרתק עד שעות הצהריים. תודה לכל המשתתפים.

בשבועות הבאים ניתן הזדמנות נוספת להטות שכם ולטפח פינות
אחרות סביב משק הילדים. היכוננו!

- אני עדיין מחפש מקום חלופי לקופים ולשוועל.

- אנא, הקפידו לרשאיר את השערים סגורים היטב מאחוריהם!

שבת שלום ומבורך, אבישי

~~~~~  
כ ב י ש ח ו צ ה י ש ר א ל (כפר הנשיא)
~~~~~

אני רוצה להביע התנגדות לכביש החדש.
כן, אתם בטח שואלים 'למה עכשיו' וגם אומרים 'בטח דייב מתנגד כי
זה אישי - הכביש עובר בגינה שלו!
כמובן שזה אישי, אבל יש יותר מזה:

אני לא הלכתי לישיבות או להפגנות נגד הכביש.
אני לא צעקתי על אלק.
אני לא חיפשתי שום דרכים כדי להתנגד לכביש.
אני פשוט מאד מאד מופתע שאף אחד לא מתנגד, אחרי ששמענו שלא נקבל
את כל הכסף. אנחנו כנראה רוצים להכניס את עצמנו לתוך עניין לא
ברור ומסוכן מבחינה כלכלית.

יותר מדי פעמים כפר הנשיא החליטה ללכת על פרויקטים שלא מסודרים
מראש, ונפלנו בפה, מפני שאנחנו יפי-נפש ולא רוצים להגיד למישהו
או למערכת: 'די!'

הפרויקט התחיל עם הרבה שאלות של אישורים, ועכשיו לא מבטיחים
שנקבל את כל הכסף.
חברים - היזהרו מעוד פלונטר כלכלי, שאנחנו מאד טובים בהם!
לדעתי (ולא רק לדעתי) יש עוד פתרונות.

תודה - דייב

=====

בתערוכת הבגדים האחרונה נמכרו חולצות קטיפה
אשר עשויות מ-100% אקריל.
כדאי לשים לב ולדאשליך אותן לתא המתאים לכך
במכבסה.

חדשות מה"הידרו"

בסוף ספטמבר, לפני החגים, היתה תקלה במערכת ויסות המתח של הגנרטור, שגרמה לשריפת כמה רכיבים במערכת ולעליה במהירות הסיבוב של הטורבינה. ניסינו, בעזרת אנשי מקצוע מהארץ, להתגבר על התקלה, ללא הצלחה, ופנינו לעזרה מייצרני המערכת בצרפת. הם הציעו כמה פתרונות, והתברר שיש להחליף חלק של הווסת. הזמנו את החלק, שלא היה להם במלאי, ואחרי שבועיים הגיע מהנדס מאנגליה עם החלק, והוא הרכיב אותו.

כאשר ניסינו להפעיל את הטורבינה כדי לבדוק שהכל תקין, מצאנו שבזמן התקלה עם עליית מהירות הסיבוב של הטורבינה נפגע אחד ממסכי הגנרטור, ואי-אפשר היה לסובב את הטורבינה. הזמנו מסך חדש (מגרמניה) והודיעו לנו שזמן אספקה יהיה שישה שבועות! חיפשנו אלטרנטיבה ומצאנו חברה בחיפה, שמתמחה בתיקון מסכים כאלה. הם באו, פירקו את המסך, (ששוקל כ-40 ק"ג), תיקנו והחזירו. כל זה לקח עוד שבועיים, כי בתקופה זו חלו כל החגים.

אחרי תיקון המסך ניסינו שוב להפעיל את הטורבינה, והתברר שמערכת ויסות המתח עדיין לא תקינה, ונאלצנו להביא שנית את המהנדס מאנגליה לטפל בבעיה. פעולה זאת לקחה עוד שבוע, וסוף-סוף, אחרי 37 ימים, הטורבינה חזרה לעבודה!

הכל עבד כשורה במשך חמישה ימים - ושוב תקלה, ושוב במער-כת הוויסות! ניסיתי ליצור קשר עם המהנדס מאנגליה, ללא הצלחה, והצרפתים לא יכלו לעזור. התברר שהאנגלי עבד על תיקון גנרטור

על אוניה - בהונולולו! כעבור מספר ימים הצלחתי ליצור קשר עמו, ואחרי כמה בדיקות שביצעתי הגענו למסקנה שיש להחליף כדטים אלקטרוני אחד. במערכת הזאת יש שישה כדטים כאלה, ולנו יש 5 כדטים להחלפה - כמובן, לפי 'חוק מורפי', היה צורך בכדטים החסר! ביקשתי שישלחו את הכדטים באופן דחוף, וכאשר התברר לי שזה ייקח כמה ימים, עליתי על מטוס ללונדון, הישגתי את הכדטים, וחזרתי למחרת! ביום שלישי לפני שבוע הטורבינה החלה לעבוד שוב. אנו, כמובן, דואגים למלאי של כל החלקים האפשריים של מערכת הוויסות.

למי שדואג על עובדן ההכנסות בזמן התקלות - אל דאגה. הביטוח ישלם. גם על כדטים הטיסה!

אנחנו נערכים לבדיקה מעמיקה של כל המערכות של ההידרו, על מנת לנסות לצמצם להבא את האפשרויות לתקלות נוספות.

בתקווה לחזורף גשום ומיעוט תקלות - ג' ס ו ן

כ"ו בתמוז תש"ן (1989) - נוח שיין
א' בכסלו תש"ן (1989) - גבי בטי ניימרק

כשרונה אנגלסכדג מצאה כתא הדואר שלה מעטפה
מבוילת במצרים, היססה רגע לפני שפתחה אותה. אבל
להפתעתה הנעימה מצאה את המכתב הנ"ל, המתייחס לעבודת
מחקר שלה שהתפרסמה ברבים.

Amal Ismail M. Abo Rizk
Sendyun,
Qaliyubeia,
Egypt.

Dear Author,

Your research published in CAELL Journal, V 8, Fall 1997
was very help ful to me , please send me any materials
related to multimedia and ELT because the title ..of my ph.D
thesis is effectiveness of a multimedia computer program in
developing some language skills among EFL students
teachers.

With My Thanks

Yours,

Amal Ismail M.

A RATTLING GOOD YARN

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

מ ו ת ח ון מ ר ת ק

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

לג'ורג' היקר!

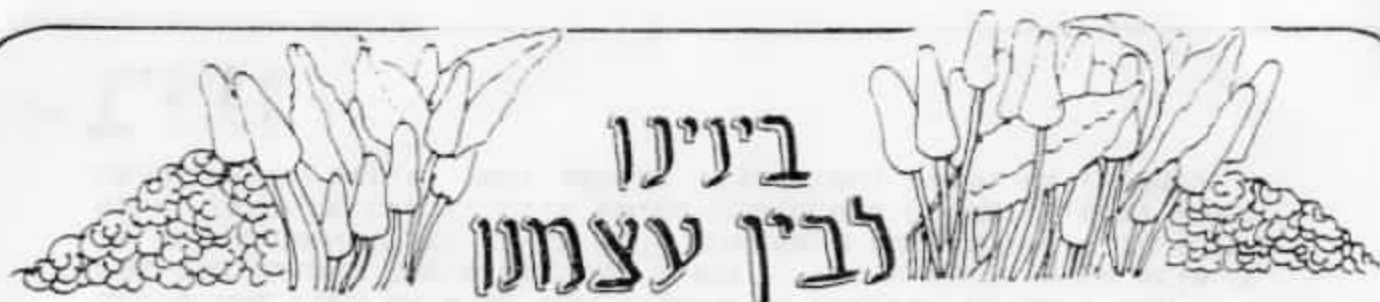
ברכותי החמות לך עם הופעת ספרך, ובמיוחד עבור הביקורת
הנהדרת, ומשתרעת על שני עמודים ב"מעריב".

איזו עלילה מרתקת - חיי היום-יום של נאצי גרמני אחרי המלחמה
כשהוא מסתתר בקיבוץ בישראל, והתלבטות של חברי הקיבוץ לאחר
שמתגלה להם זהותם, ואיך הם מסתדרים בינם לבין עצמם בנושא.

מאחל לך כל טוב לקראת הופעת הספר באירופה ובאר"ב, ו - מי
יודע? - מכירת כל הזכויות עם הופעת הסרט...

מליון

בידידות,

בנינו לבין עצמנו

אני, אתם, אנחנו. בשיחת חברים ותיקים - שזומנה על ידי צוות 'התקציב המשולב' כדי לשכנע את זקני הכפר כמה טוב יהיה להם אם יאמצו את התכנית שיש בה יותר חורים מאשר למסננת - קמה חברה וקבעה בכעס, שכותב טור זה איננו רשאי לדבר בשמה. "מוטב לו לומר 'אני' ולא 'אנחנו' בכל העניינים האלה, כי אותי הוא לא מייצג, ודיעותיו אינן דיעותי..." התגובה שלי, שלא נשמעה על ידי אותה החברה, כי יצאה מן השיחה, היתה ש-"במשך הרבה שנים אני רגיל לדבר על 'אנחנו' ולא על 'אני', כי זה מה שמקובל בחיי חברה קיבוצית". אין זה אומר שהפרט בקיבוץ מבטל את עצמו בפני הכלל, או שהחבר הפשוט איננו חשוב יותר מנמלה בודדה הקיימת אך ורק לשרת את המלכה. לא 'אני' הוא זה שהקים את כפר הנשיא! 'אנחנו' בנינו יישוב שיתופי מאד אנושי, שדאג לכל חבריו במיטב יכולתו, גם בתקופות הקשות. הקשקושים הנשמעים היום על 'תסמונת המטפלת' או 'תסביך אמא קיבוץ' באים לבטל את ההישג הגדול של כל ההתיישבות העובדת, שלולא היתה, ספק אם היתה קמה מדינה ב-48'. זה מעין מסע-תעמולה, שגם כשהוא מודה ש'היה לקיבוץ תפקיד לפני קום המדינה' מסיים בהדגישו ש'כיום המדינה ממלאת את כל התפקידים שאולי היו לקיבוצים: יש צבא, שמגן על הגבולות. יש משרד ממשלתי שקולט עולים. אין צורך בבית ספר קיבוצי...'. והסיום הוא לקוח ישר מתעמולת הבחירות של הליכוד: 'הקיבוצים הם נטל כלכלי על המדינה. כל ההסדרים האלה, מחיקת חובות, חוסר יכולתם לפגוש את עצמם... מוכיחים שאין לקיבוצים זכות קיום'. כואב, כואב מאד, שכן רואים חברה, שגם היום מנסה לדאג לכל חבריה. ה'אני' אומר 'לעזאזל עם האחרים. אני חשוב. מגיע לי פנסיה, חלק ממה ש'אני' מרוויח (עוד מעט גם זה לא יספיק), הקיבוץ של פעם לא קיים. ויש מוסיפים ש'גם בקיבוץ של פעם רבו על מה שמגיע' בלי להתייחס למה שהיה אז באמת.

היו תקופות, כשהתיחסנו לבעלי תפקידים מסויימים בתור 'אתם', אבל הבנו מהר מאד שלמעשה 'אנחנו' קובעים, אנחנו עובדים, אנחנו, ולא אחרים אחרים. החברות והחברים המייסדים לא היו 'סופרמנים', אבל היו לרוב חדורי אמונה בחברה צודקת יותר ממה שחווינו בנעורינו. כיום המטרה היא להדמות לחברה ה'נורמלית', הטובה, המצליחה... ואין איש שם לב לעוני, לפערים, למרוץ העכבדושים, למפעלים הפר-טיים הרבים הפושטים את הרגל או שורדים על סמך פטירה מסיבית של עובדים.

ביהדות 'אנחנו' חשובים יותר מן ה'אני'. בתפילת ה'עמידה' הלשון היא של רבים. כיום הכיפורים אומרים 'אשמנו, בגדנו, פשענו...'. הציבור נשפט ולא רק הפרט. כותב שורות אלה ימשיך לדבר על 'אנחנו' ובדרך כלל לא 'אני' כשכוונתו לאותם האלה שעדיין מאמינים בחברה אחת.

מועצת החברים (מזווית ראיה חדה) - בישיבת המועצה האחרונה לא מוצאנו... דנו בנושא קליטה, שהיה על סדר היום, אלא על מדוע לא כדאי לקלט חברים חדשים. הרוב הגדול של אלה שיושבים במועצה הם נקלטים, חלקם מרצון וחלקם בגין נישואים עם בן/בת זוג. כיום הם מעמידים תנאים שהיו מונעים את קליטתם הם אילו התקיימו אותם תנאים אז. העמדה האיוולת קובעת שאם לא קולטים, הפרס יהיה יותר גדול אם וכאשר יפרקו את הקיבוץ. (בקיבוצים אחרים, כמובן.) בסופו של הדיון החליטו להקפיא את נושא הקליטה לחצי שנה. בעד

הצעת ההקפאה הצביעו תשעה חברים, ונגד שישה! נמנעו או נמנמו - שמונה נציגי ציבור!!! הידד לשיטה הדמוקרטית החדשה. ביטלנו בפועל את תפקיד האסיפה, כי 'אותם שלושים-ארבעים החברים, לרוב ותיקים, מחליטים החלטות בשביל 300. לא ייתכן'. ומה קיבלנו? אותם שלושים חברים (אם כולם מגיעים) שלא יודעים מה להחליט, או שאין להם דעה, או שלא באים בכלל. חלק מנציגי ציבורנו נלחמים שרוב הנושאים לא יבואו להצבעה בקלפי, ויוכרעו במועצה, בה יש רוב מובנה לכל שינוי שטותי שאפשר להעלות על הדעת.

בדיון על קליטה עלה פתאום הנושא של שיוך נכסים. נשמע טוב, לא? נמצא את הדרך לשייך את כל נכסי הקיבוץ לחברים. כל אחד יקבל בעלות על ביתו, חלק בדווחים, חלק בדכוש הקהילה (קיבוץ, יוק)... ומה שהם שכחו להזכיר, גם חלק בחובות. אליה וקוץ בה. נדמה, לכותב שורות אלה כמובן, שבכל ההצעות הגאוניות לשינוי יש פרט קטן וחשוב ששכחו לקחת בחשבון. השיטה של 'סמור', יהיה בסדר פעלה לדעת המדינה. היא לא תועיל לנו בתוך הקיבוץ.

מפגש ותיקים - אי אפשר לסיים מבלי הזכיר אירוע חיובי ומלבב, שלצעדנו ושתתפו בו רק ארבעה חברים (ליתר דיוק שלוש חברות וחבר אחד): מפגש ותיקי הגליל לדגל 'יום הזקן הבינלאומי'. מקום המפגש היה בכפר גלעדי, שידע לארח בהצלחה ובטוב טעם. שרו שירי 'סוכנות' קיבוצניקים, מושבניקים, תושבי קרית שמונה, עולי חבר העמים, אשכנזים, צפון אפריקאים... וגם דיברו אלה עם אלה. מעט נאומים, מעט הצגת יחיד, הרבה שירים וכיבוד. ההרגשה שכל ישראל, אם לא ערבים זה לזה, לפחות מדברים זה עם זה. חבל שלא הייתם. אנחנו היינו שם.

שבת שלום, אריק א.

מועצה אזורית הגליל העליון

05/11/98

לכי
צילה בן רשף
מוכירה
כפר הנשיא

שלום רב לך צילה!

הנידון: ספר היובל לכפר הנשיא.

הרבה ברכות לכם, עם הוצאת הספר "הבונים קיבוץ" המוקדש ליובל שנים לקיבוצכם כפר הנשיא. מאחל לכם שעוד הרבה שנים תרגישו כנשיאים הנושאים ונישאים את ועם הרוח הנושבת, המפעמת בכם, ומביאה אתכם לפסגות יצירה, חברה, ומשק.

בברכה

ראובן אריאל

ד"ר צה: 356

התנועה
הקיבוצית
המאוחדת

לשכת הדוברת, סמינר אפעל, היסמין 1 רמת אפעל, טל: 03-5301507, פקס: 03-5347360

חיד בחשון התשנ"ט
3 בנובמבר 1998

התק"מ - תקציר ידיעות

חדשות מחלקת החינוך

- לאחר למעלה משנה של מאבק, שהובל על ידי מדור קליטת נוער בתנועות, נגד החלטת משרד החינוך לקצץ 15% מתקציבי האחזקה של ילדי נעל"ה, החליט בשבוע שעבר בית המשפט העליון לקבל את סיעוני עתירת הקיבוצים בנושא. למשרד החינוך נתנה ארכה של חודש וחצי לתת תשובות ההולמות את רוח הפסיקה.
- בישיבה של המינהל ההתיישבותי עם המטה המשותף של התנועות והבעלויות דווח על המשך קיומו של המינהל ההתיישבותי כיחידת סמך. עוד נמסר כי משרד החינוך דורש לקצץ בתקציבי המינהל. מנהלות מחלקת החינוך יוזמות פעילות להמשך תמיכת המטה במינהל ההתיישבותי.

שנת שרות - עליה בשיעור המבקשים להתנדב

בעקבות ביקורי מחלקת שנת שרות בבתי הספר הקיבוציים, נרשמו עד היום כ- 400 פניות לשנת שרות. מבדיקת הנתונים עולה כי היקף הפניות השנה עלה פי 2 בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד. עוד עולה מהנתונים כי מספר רב של צעירים מבקשים לשרת בקיבוצי רמת הגולן.

שעת סיפור

חוני המעגל התפלל על הגשם
פעם אחת עבר רב חדש אדר ולא ירדו גשמים. באו אל חוני המעגל ובקשו:
— התפלל שירדו גשמים!
התפלל חוני ולא ירדו גשמים.
מה עשה? עג עגול ועמד בתוכו והתפלל:
— רבונו של עולם! בגיה מבקשים גשמים! איני יז מכאן עד שתרחם על
בגיה. התחיל גשם מטפטט.
אמרו תלמידיו של חוני:
— רבי, נדמה לנו שהגשמים יורדים רק בשביל שתוכל לצאת מן העגול.
התפלל חוני שוב:
— לא פה בששתי, אלא גשם שימלא בורות, תלמים ומערות.
ירדו גשמי וצח, עד שהדלה של כל טפה וטפה הנה כפי תבית.
אמרו תלמידיו של חוני:
— רבי, נדמה לנו שהגשמים יורדים בשביל להרס את העולם.
התפלל חוני פעם שלישית:
— לא פה בששתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונדבה.
ירדו גשמים רגילים, ולא פסקו, עד שעלו כל יושבי ירושלים להר הבית
לקרס מפני הגשם. באו אל חוני המעגל ואמרו לו:
— רבי, כמו שהתפללת על הגשמים שירדו, פה התפלל עליהם קצת שיקבו
לקם.
התפלל חוני המעגל ואמר:
— רבונו של עולם, עם ישראל אין לו פה לא לרוב טובה ולא לרוב צרות.
ציה ויפסקו הגשמים.
מנד נשבה רוח ונתפזרו העננים ונרטה השמש. באו האנשים לשדה ללשט
פטריות.

מעת חוני המעגל נמצאת כמובן בהרבתנו. מעל חצור הגלילית.
אולי כבר כדאי לנו לפנות אליו שם...?

שכונה צמודת קיבוץ מדוע אנו צריכים את כאב הראש הזה?

הבה ונסתכל על כמה נתונים : (רובם מפי אריאל הלפרין – האחראי על הסדר הקיבוצים וכן מתוך החוברת "יושב על הגדר" מטעם המועצה האזורית).

- התנועה הקיבוצית ובתוכה כפר הנשיא נמצאת כבר 15 שנים במשבר ובקושי מצליחה להרים את הראש מעל הגלים:
- התוצר לנפש נמוך מהממוצע במדינה (80%).
- האוכלוסייה בקיבוצים לא גדלה, ובקיבוצים מסוימים גם קטנה ומזדקנת.
- מערך העבודה מתערער. יש נטישה של עובדים חברי קיבוץ את התעשייה הקיבוצית ועליה מ- 30% שכירים ל- 50%. יש נטישה של ענפי החקלאות והשירותים ואין כל כך הכנסה אלטרנטיבית.
- יש משבר בזיקה שבין החבר לקיבוץ: החבר בעמדו מול הקיבוץ – הוא חסר כל בטחונות ונכסים. הקיבוץ בעמדו מול החבר – אין לו שום אפשרות לנקיטת אמצעים ומרות. זהו שבר שחריפותו בולטת כיום עם השתנות החברה.
- קיימת הגירה שלילית בקיבוצי המועצה האזורית גליל עליון. בין השנים '91 – '95 נגרעו מאוכלוסיית המועצה 7%, כאשר בנפת צפת נוספו 3%, ביישובי מבואות חרמון נוספו 18% ובאוכלוסיית הקיבוצים כולה נגרעו 3%. בניגוד להגירה השלילית של קיבוצי האזור, מאופיינים ביישובי המועצה האזורית מבואות חרמון בקליטה גבוהה (חלקה על חשבון ההגירה מהקיבוצים). יישובים אלה ממוקמים באזור גיאוגרפי דומה.

העובדות להלן מצביעות על שכבת גיל המעוניינת בשינויים במבנה הכלכלי והחברתי ובמימוש עצמי רחב יותר מבעבר, ולכן נוטשת את הקיבוץ לצורות יישוב פתוחות יותר. ניתוח יעדי ההגירה מצביע על כך כי כמחצית מהעוזבים בחר לגור ביישובים במחוז הצפון ואזור חיפה, אזור המהווה מקור משיכה ומועדף על פני מרכז הארץ.

לכן, מה יש לנו לעשות בנוגע לנתונים אלה?
אחת ההצעות היא ליצור שינוי במבנה החברתי/כלכלי פנימי שלנו, ובנושא זה מתעסק צוות התקציב המשולב.
אפשרות נוספת היא למנוע את המגמה של ההגירה השלילית, להגדיל את הישוב ולמשוך בנים עוזבים וגם אנשים אחרים המעוניינים לגור באזור הצפון, הרוצים שיתוף מסוים אך יותר עצמאות ואחריות של הפרט כלפי עצמו ומשפחתו.

להקמת שכונה צמודת קיבוץ ישנם הרבה היבטים חברתיים וכלכליים. אנסה בקצרה להביא כמה מ"הבעד" ו"הנגד" של הקמת שכונה כזו והסוגיות שעליהן נצטרך לדון.

בעד שכונה

- הגדלת אוכלוסיית היישוב.
- אפשרות לבני משק להתיישב סמוך להוריהם.
- תכנון מחדש של הקיבוץ וביטול ה SLUMS ביישוב.
- אפשרות לפיתוח יחסי שכנות ותוספת חיים לחיי החברה והתרבות.
- חסכון לקיבוץ עקב השירותים המשותפים, והתייעלות בהוצאות מוניציפאליות.

- מכירת שירותים לתושבי השכונה בתחומים רבים: ריפוי שיניים, פרה-רפואי, קוסמטיקה, מספרה, ענפי עזר, כבלים, חוגים, קאונטרי קלאב (בריכה ומגרשי ספורט), מוסד, נוי וגינון, מסעדה (ח"א), חינוך בגיל הרך ובחינוך הבלתי פורמלי, מרכזית ועוד. אמדן הרווח הצפוי לשנה ממכירת שירותים לשכונה בת 60 משפחות הוא 350,000 ש"ח.
- תשובה ליחוד האזור. כפר טובא גדל בקצב שכפר הנשיא לא יכולה להדביק. הקמת השכונה תגדיל את שטח פני היישוב למול הכפר המתרחב.
- ייווצרו רווחים ממכירת בתי שכונה שיכסו את תשלומי הפנסיה של החברים.

נגד שכונה

- הקמת שכונה היא שינוי לדורות. כפר הנשיא של היום לא תהיה דומה לזו שבעתיד.
- יש סכנה שלא נוכל לשלוט על מי שיגיע לשכונה החדשה, או יותר נכון על מי שמחליט לעזוב את השכונה למכור נחלתו לאחר.
- ייווצרו שני סוגי אוכלוסיות: חברי קיבוץ וחברי שכונה. הפערים ביניהם לא יהיו רקע טוב לאינטגרציה וליחסי שכנות.
- נהיה מוקפים בעוד בתים במקום שדות ומטעים.
- תושבי השכונה יהיו שותפים מוניציפאלית (לא על אמצעי הייצור). אם מספר תושבי השכונה יעלה על מספר חברי הקיבוץ, אזי תגדל השתתפותם והשפעתם בהנהלת היישוב.

מה מיעצים לנו בעלי ניסיון

- להקים ועדת קבלה ולא ועדת קליטה, שתפעל ללא משוא פנים. שתדאג לקלוט אנשים המעוניינים לקחת חלק במקום, להשתתף בועדות ושיש להם מה להגיד.
- לברר היבטים משפטיים, מה קורה כאשר תושב שכונה עוזב ומוכר את ביתו.
- לברר היטב האם תינתן עדיפות לבנים חוזרים.
- להבהיר את המעמד המוניציפלי של השכונה החדשה ומידת השותפות בין הקיבוץ לשכונה זו, ואיזה בטחונות יש לקיבוץ שימשיך לשלוט על דרך החיים שלו.
- ללוות את 2 קבוצות האוכלוסייה (חברים ושכונה) כדי שתהיה אינטגרציה.
- לבצע שיוך נכסים ושינויים בתקנון הקיבוץ כדי להשוות התנאים של החבר לתושב השכונה.
- על הקיבוץ להגדיר לעצמו מחדש מיהו ומהו.

זהו זה להפעם. להתראות בשיחה במועצה לגבי הרחבת היישוב.

צילה

דפי מידע

מס' 272
תאריך 12/11/98

דוח ישיבת מזכירות מס' 153

מתאריך 4/11/98

נוכחים: שריטה, צילה, נעה, דליה ב', קולין, תמיר, טומי, גילי.
חסרים: רחל ג', דרור, קרול ב', שרית.

1. פרוטוקול הישיבה הקודמת אושר.

2. בקשת מיכי גניסלב לשנת חופש

מיכי מבקש לצאת לשנת חופש החל מדצמבר 98.
מיכי עומד בקריטריונים להגשת בקשה מסוג זה, יחד עם זאת צוין, כי פניה לשנת חופש חייבת להגיע לפחות חצי שנה לפני יציאתו של החבר.
היות שניתן לשחררו מהעבודה לאלתר, הוחלט: לאשר למיכי שנת חופש, ולאחל לו הצלחה וחזרה בכוחות מחודשים.

3. צוות אד-חוק לבחירת בעלי תפקידים ונבחרו ציבור למזכירות חקחילה ולהנחלה הכלכלית רותי עמית, לאה כץ, ואבלין וואלך חביעו נכונות להיות חברות בצוות. להשלמת הצוות חסר חבר אחד.
הוחלט: למנות אותן לצוות ולבקש מהן לבחור חבר נוסף, שעמו יוכלו לקדם את הנושא.

4. תקנון ועדת תחבורה

נמשך הדיון שנפתח בישיבה הקודמת. הדיון עדיין לא הסתיים. שבי, שריטה, וצילה ייפגשו לחמשך הדיון.

5. מרסקת גזם

הוחלט לאשר רכישת המרסקת, אך לא על חשבון השקעות המגזר החברתי. המזכירות אישרה עקרונית. הרכישה תיעשה על חשבון השקעות 99, אם כי נרכוש אותה כעת, כדי לנצל את המחיר המוזל.
רשמה: שריטה

דוח ישיבת ועדת קליטה

מיום 30/11/98

נוכחים: בת-שבע, טומי, פול ב', שרה, הליו.

הקליטה לא תפעל בענייני קליטה לעת עתה.
חברים שיש להם הצעות ו/או מוכנים להצטרף לאלה המעוניינים בקליטה, מוזמנים לשוחח עם חברי הוועדה.

רשמה: בת-שבע

עקב החלטת מועצת החברים לגבי קליטה: להשהות את הקליטה לתקופה של ששה חודשים עד תחילת מאי 1999, ועדת

אם אין לחם . . . !

מאז הצורך באיזון תקציבי בענף המזון, יש לכך השפעה גם במרכולית. בעבר המרכולית הייתה תלויה בחדר האוכל, בכל הנוגע לקבלת והחזרת לחם מדי יום ביומו. נתן היה להזמין לחם בכמויות גדולות כל יום, כי הלחם העודף הוחזר לחדר האוכל, ונעשה בו שימוש למסלול הטוסטר בארוחת הערב. כיום הדבר אינו ניתן. לקראת עידן ה"קפיטריה", חברים לא יהיו מוכנים לקנות לחם שאינו טרי. לכן, ובצדק, לא נשארה האפשרות להחזיר או להעביר לחם מהמרכולית לחדר האוכל. למעשה, כבר היום המרכולית אינה

מעבירה את הלחם העודף לחדר האוכל. סטטיסטיקה המצויה במרכולית מראה, שמוכרים בממוצע 50 שקיות (חצאי כיכרות לחם לבן ואחיד) ביום. לעומת זאת, אנחנו קונים בסביבות 60 שקיות מדי יום. ישנם ימים שבסופם נשארות 20 שקיות לחם. בימים אחרים כבר בשעה 18⁰⁰ לא נשארת ולו גם שקית אחת, הציבור מתלונן שאין לו לחם לארוחת הערב, וכולנו מתוסכלים ונותנים בהרגשה לא נעימה. בכונתנו להמשיך לקנות לחם לפי הסטטיסטיקה שלנו, משום שאיננו רואים דרך

אחרת. יחד עם זאת, אנו מציעים שתי הצעות (פתרונות), לציבור הרוצה להבטיח לעצמו לחם ליום מסוים: 1. מי שיכול, שיקנה או בבוקר או בצוהריים. 2. חברים יכולים להתקשר למרכולית במשך היום, ולבקש שנשמור עבורם לחם לערב. זה מה שיש ביכולתנו לעשות! אנו חוזרים ומזכירים לציבור, שהלחם ודברי המאפה הנמצאים במדף העליון בארון הלחם, שמורים. אנא לא לגעת, אלא אם שמכם מופיע על אחד הפריטים!!! לשירותכם תמיד צוות המרכולית

ועדת חברה

להלן סעיף שהושמט מדוח ישיבת ועדת חברה בתאריך 26/10/98.

סעיף מכרז דירות סגור - ביתו של רונן פ'

הסבר לכותרת - "מכרז דירות סגור": בתקנון שיכון יש אפשרות למספר גורמים מוגדר, להציע דירה מסוימת למכרז לא פתוח, אלא למכרז שיוכרז ויידון במסגרת וועדת חברה בלבד. הסיבות לבקשה מעין זו הן מגוונות ובמקרה הספציפי, אשר איילון - כמרכז נושא השיכון בוועדה, מבקש להביא למכרז סגור, את הדירה שרון פ' פינה בימים אלו עקב זכייה במכרז, לרשות ענף תושבים מחסיבות הבאות:

1. יש פנייה מיידית של ענף תושבים לקבלת הבית להשכרה.
2. מהיכרות עם השטח, אין ביקוש לדירות 48 מ"ר בקרב החברים, והחערכה היא שממילא לא תתקבלנה פניות למכרז פתוח.

סיכום

1. הדירה תועבר לרשות ענף תושבים.
2. אם חבר חברה רוצים לערער על ההחלטה, הם מוזמנים לעשות זאת תוך 3 ימים מיום פרסום הדוח.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * 'The Rains Came' all over the country, but not in our little enclave. It was explained to me that we have our own 'micro-climate' as part of the rift-valley stretching from Lebanon right into central Africa, and therefore we get less rain than Rosh Pinah or even Ayelet Ha-shachar. Who told us to farm around here anyway...?
- * The entrance road to the kibbutz is being slightly re-routed, in order to widen it, and make it safer for traffic. Unfortunately this means cutting down a number of trees which were planted when we first came here. The road leading past the carpentry and on to the chicken-houses and the reservoir is also being upgraded and covered with asphalt.
- * The Dental Surgery has been rennovated, as most of the 'instruments of torture' in use there went on strike simultaneously. Fortunately we did not have to buy a new compressor, as we could use the old one from the laundry, but we DID buy a new chair. (Details from Yael Sprung). May we never have to use the place...
- * Avishai Pearlson, who is know in charge of the children's farm, asked people to come and help with the weeding last Shabbat. Apparently the response was gratifying, with a lot of families ready to work. They were rewarded with home-made cheeses and pitot. We are asked to make sure we close the gates properly if we go visiting there, in order to stop dogs (and other vermin...) coming in and helping themselves to an unauthoarised meal.
- * Jason tells us that after a number of 'mishaps' at the hydro-electric works on the Jordan, which necessitated his flying abroad to get missing parts, everything is now back to normal. As for the loss of income, we are insured to cover it. All we need now is a good rainy season, so that we can pump enough water from the Jordan.

SHABBAT SHALOM - I N G E

(Received by the editor) -

"A RATTLING GOOD YARN"

Dear George, Hearty congratulations on the publication of your book and the wonderful two-page review of it in "Ma'ariv".

What a rattling good yarn - a German nazi's daily life and relationships after the war while hiding in a kibbutz in Israel; with the dilemma it poses the kibbutz and how they handle it among themselves, after they find out.

Good luck on a European and American publication, and hopefully, a film deal.

Very best wishes,

MELVIN S.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

15.11.98. Tal Palma

Einat Palma

Sharon Weinstein (Edelstein- granddaughter)

Itai Doyle (E.Chatzor - grandson)

16.11. David Collett

Carol Lopow

17.11. Ella Farchi (Waterman - granddaughter)

18.11. Harvey Jackson

Leoni Golan

Ronen Forster

Teva Solomon (grandson)

19.11. Shaul Easton

Yif'at Weissbecker

Gal Atir (R.Mendzigurski - grandson)

20.11. Shoshana Kruparo

David Telem

Tom Lipschitz (Eder - granddaughter)

Mikaella Bloch (Ben-Chaim - granddaughter)

*****

HAPPY ANNIVERSARY

15.11. Tsilla & Victor Ben-Reshef

Naomi Tepper & Harai Nir

20.11. Julia & Aryeh Nitzan

Shosh & Zami Ben-Zvi

*****

JAHRZEIT

26 Cheshvan (1989) - Noach Shein

1 Kislev (1989) - Mrs. Betty Nymark